

UCHWAŁA NR XXXIX/1075/22
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 26 kwietnia 2022 r.

w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, poz. 1491, poz. 2052), **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę Pani _____ na działanie Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej z tytułu nieopłacenia postoju w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 04 marca 2022 roku Pani _____ zam. w Szczecinie przy ul. _____ złożyła skargę na działanie Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej z tytułu nieopłaconego postoju w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

Skarżąca zanegowała wystawione w dniu 28 lutego 2022 roku zawiadomienie nr U600700 o nieopłaconym postoju swojego pojazdu, który został zaparkowany z prawej strony ulicy Jarowita w Szczecinie (patrzac zgodnie z kierunkiem jazdy ul. Jarowita jest ulicą jednokierunkową). Zdaniem Skarżącej w tym dniu odcinek ul. Jarowita na którym zaparkowała swój samochód nie był oznaczony prawidłowo jako strefa płatnego parkowania (brak znaków poziomych barwy białej). Skarżąca wskazała, że miejsca i stanowiska postojowe wyznacza się za pomocą odpowiednich znaków drogowych, określonych w przepisach wykonawczych do ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r., poz. 450 z późn. zm.) tj. w rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2310 ze późn. zm.) i rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r., poz. 2311 ze późn. zm.). W związku z tym, że prawa strona ul. Jarowita nie została oznaczona w sposób określony w ww. przepisach Skarżąca stwierdziła, że nie było podstaw prawnych do nałożenia opłaty dodatkowej. Skarżąca zwróciła uwagę, iż pismem z dnia 26 października 2021 r. Prezydent Miasta Szczecin w identycznej sprawie anulował nałożone zawiadomienie o opłacie dodatkowej z tytułu nieopłaconego postoju w SPP, stwierdzając, że potraktowanie miejsc po prawej stronie ul. Jarowita przez pracowników SPP jako miejsca konstrukcyjnie wyznaczone są miejscami oznakowanymi niezgodnie z przepisami prawa. Zdaniem Skarżącej zarówno stan faktyczny, jak i prawny nie uległ od tamtego czasu zmianie, dlatego nałożone w dniu 28 lutego 2022 roku zawiadomienie także powinno zostać anulowane.

Podczas przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu w dniu 04 kwietnia 2022 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji RM zapoznała się ze szczegółowym stanowiskiem Spółki Nieruchomości i Opłaty Lokalne z załączoną dokumentacją fotograficzną oraz opiniami prawnymi w przedmiotowej sprawie. Podstawą normatywną do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U.2021 poz. 1376, 1005, 1595 z 2022 r. poz. 32, 703). Przepis ten stanowi, że korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych ustanawia ogólną regułę, zgodnie z którą postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest płatny. Powyższa zasada została doprecyzowana w art. 13b ust. 1 ww. ustawy. W myśl tego przepisu opłatę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo.

Komisja zwróciła uwagę, że dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych nie było jednoznaczne w tej sprawie, jednakże od 2020 r. zmierza ono do dopuszczenia pobierania opłaty w miejscach konstrukcyjnie oznaczonych, w których nie zastosowano oznaczenia P-18. Dla przykładu *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 12 listopada 2020 r. (sygn. akt: I SA/Gl 714/20) wskazał, iż: „prawodawca dopuszcza – w kontekście pobierania opłat za parkowanie – zaniechanie wykorzystania znaków poziomych jedynie wówczas, gdy ich funkcję zastępuje konstrukcyjne ustalenie stanowisk na wydzielonych parkingach”* WSA podkreślił, że prawodawca dopuszczając rezygnację z zastosowania znaków poziomych nakazał konstrukcyjne ustalenie stanowisk, a nie jedynie wytyczenie rejonu płatnej strefy parkowania przeznaczonego na pozostawianie pojazdów. Jak wskazał Sąd, owe konstrukcyjne ustalenie stanowisk ma bowiem zastąpić znaki poziome, które – poza zwiększeniem bezpieczeństwa uczestników ruchu i innych osób znajdujących się na drodze oraz usprawnieniem ruchu pojazdów i ułatwieniem korzystania z drogi (pkt 1.2 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych) – ma także gwarantować maksymalne wykorzystanie wydzielonych parkingów. Celowi temu służy niewątpliwie wyznaczenie poszczególnych stanowisk postojowych. Spółka NiOL trafnie też wskazała na wyrok WSA w Gliwicach z dnia 9 grudnia 2021 r. (sygn. akr. III SA/Łd 812/21) w którym sąd wskazał: „prawodawca dopuszcza zaniechanie wykorzystania znaków poziomych jedynie wówczas, gdy ich funkcję zastępuje konstrukcyjne ustalenie stanowisk na wydzielonych parkingach. Zasadność obciążenia użytkownika drogi opłatą za parkowanie w lokalizacjach bez znaków poziomych wymaga zatem wykazania, że pojazd pozostawiono w strefie płatnego parkowania na wydzielonym parkingu, w obrębie którego ustalono konstrukcyjnie stanowiska.” Jak wynika z wyjaśnień NiOL Sp. z o.o. miejsca na ul. Jarowita pozostają konstrukcyjnie wyznaczone, co zobrazowane zostało na załączonej do wyjaśnień dokumentacji fotograficznej.

Dodać ponadto należy, iż z daty złożenia skargi wynika, iż sporządzona ona została w dniu 4 marca 2022 r., a przyjęta w Kancelarii Poczty Urzędu Miasta Szczecin w dniu 7 marca 2022 r., z pominięciem przez skarżącą jej uprawnienia w zakresie możliwości przeprowadzenia procedury reklamacyjnej bezpośrednio w spółce zarządzającej strefą. Tym samym skarga wniesiona została zanim Organ lub zarządzająca strefą Spółka NiOL miał możliwość przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.

Wobec powyższego Komisja uznała, że działania Prezydenta Miasta Szczecin były zgodne z obowiązującym prawem, a tym samym skargę Pani _____ należy uznać za bezzasadną.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Rady Miasta Szczecin

Renata Łażewska